

– Guibert volt az? – kérdeztem.

– Hogy mi lett volna Guibert? – mondta Brúnó.

Nem is kérdeztem, hogyan találták meg végül Rinette Guibert-t. Elfelejtettem.

A koppenhágai reptéren senki nem várt. Kisétáltam este a Kis Sellő szobrához. Eleredt az eső. Nem nyitottam ki ernyőt, nem húztam a fejembe sapkát. Áztam – aztán beültem valahova, kértem egy pohár zubogó málnát. Feltúrtem a gallérom. Orrod, mondtam magamnak. Baszod. Ez volt.

Orbán Ottó

CSUKÁS ISTVÁN FÖLSZÁLL A MENNYEKBE (HAHA!)

Hova tűnt hatvan év Csukás István?
Hova a hatvan év öröme, könnye?
Ne gyászold őt, tizenkét tanítvány,
föltámadni belebújt egy könyvbe!

Írva van abban minden, ami e földön jó volt,
a nagy szelet husok meg a nagy seggű *bigék*;
verset kortyolgatni, mint ingyenc az óbort,
s tudni a titkos varázsigét,

amitől megelevenednek az ötvenes évek,
a kor, mely maga a nagy Hiányzik,
s melyre a lélek mégis vissza-visszaréved,
ha majd a *zoszó* nem lesz már hiánycikk,

és Romeo a piacot járva töpreng,
marhahátszín vagy sertéskaraj,
és jókat eszik, miközben a föld reng,
s lepraként terjed a kín, a baj, a jaj.

Könyvből kiszáll a különös pille,
emberforma, van vagy egy mázsa,
mégis könnyű, mint a szempilla.
„Na ja”, szól Csukás, „a költészet varázsa!”

Jegyzet, Arany János módján. A *bigé* eredetileg fából faragott gyerekjáték; a hatvanas évek pesti argójában lányt vagy nőt jelent. A *zoszó* manapság divatos kifejezés arra, amit másképp dohánynak, lóvének, lének, stexnek, azaz pénznek mondanak.